

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010264
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821010264.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2022 odvolanie obžalovaného K. C., manželky obžalovaného H. C. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/75/2021 zo dňa 15.2.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného K. C. a prokurátora z a m i e t a , lebo nie sú dôvodné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie manželky obžalovaného H. C. z a m i e t a , lebo bolo podané oneskorene.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo rozsudkom, sp.zn. 6T/75/2021 zo dňa 15.2.2022 uznal obžalovaného K. C., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom G., V. XXX/XXX, okres B., vo väzbe v ÚVV Žilina vinným v bode 1) zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 2) zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1) v presne nezisteného dňa koncom mesiaca marec 2021 až začiatkom mesiaca apríl 2021 v obci G. v spálni rodinného domu na ul. V. XXX/XXX využil bezbrannosť svojej manželky, ktorá spala k nemu otočená chrbtom na posteli, roztrhol jej nohavičky a začal s ňou vykonávať súlož odzadu, kde H. C. pri precitnutí sa začala brániť, hovorila mu, že je chorá, že nemôže, vtedy sa už liečila na pohlavnú chorobu, o čom obžalovaný vedel, a napriek tomu ju chytil, zaplietol a stisol jej nohy a vnikol do nej pohlavným údom a pustil ju, až keď sa uspokojil,

2) presne nezisteného dňa najskôr koncom mesiaca marec 2021 a najneskôr v máji 2021, po tom ako prvýkrát jeho manželka H. C., nar. XX.X.XXXX navštívila gynekologickú ambulanciu a začala sa liečiť na pohlavnú chorobu a aj z tohto dôvodu odmietala s obžalovaným pohlavný styk, v obci G. v rodinnom dome na ul. V. XXX/XXX, opakovane vyžadoval pohlavný styk od manželky H. C., nar. XX.X.XXXX, ktorý odmietala pre svoj zdravotný stav a vtedy jej povedal, že ak nebude mať ona pohlavný styk s ním, tak on bude mať pohlavný styk s ich dcérou H., pričom prišiel k dcére H. postihnutej Downovým syndrómom a pri tom bol nahý.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd obžalovanému uložil podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a sexuologické liečenie ústavnou formou.

Naproti tomu obžalovaného K. C. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo, sp.zn. Pv 224/12 zo dňa 2.11.2021, pre skutok právne posúdený ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase zo dňa 6.3.2021 na 7.3.2021 v nočných hodinách v obci G. v rodinnom dome na ul. V. XXX/XXX, žiadal od svojej manželky H. C., nar. XX.X.XXXX, pohlavný styk, a keď nesúhlasila, roztrhal jej nohavičky, priľahol ju, chytil jej ruky a proti jej vôli s ňou vykonal pohlavný styk, pričom ju mal nakaziť,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor písomným podaním zo dňa 21.2.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 22.2.2022, a to čo do výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného. Zhlásené odvolanie prokurátor následne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 15.3.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 15.3.2022, a to nasledovne:

Prokurátor sa nestotožňuje s dôvodmi, na základe ktorých súd obžalovaného K. C. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, oslobodil spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase zo dňa 06.03.2021 na 07.03.2021 v nočných hodinách v obci G. v rodinnom dome na ul. V. XXX/XXX, žiadal od svojej manželky H. C., nar. XX.XX.XXXX, pohlavný styk, a keď nesúhlasila, roztrhal jej nohavičky, priľahol ju, chytil jej ruky a proti jej vôli s ňou vykonal pohlavný styk, pričom ju mal nakaziť presne nešpecifikovanou chorobou, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Má za to, že výpoveď poškodenej učinená na hlavnom pojednávaní, ako aj z prípravného konania, usvedčuje obžalovaného aj zo spáchania oslobodeného skutku. Tu poukazuje na odstraňovanie rozporov vo výpovedi poškodenej učinenej na hlavnom pojednávaní, kedy poškodená uviedla, že čo sa týka toho 07.03.2021 mali pohlavný styk, ale že k násiliu nedošlo, iba nemala z toho radosť. Nakoľko svedkyňa v prípravnom konaní inak popísala okolnosti ohľadom znásilnenia, ako to uvádzala na hlavnom pojednávaní, svedkyňa bola prečítaná výpoveď v časti, kde odpovedala na otázky vyšetrovateľky, že naposledy mali pohlavný styk ako ochorela, teraz bol agresívny, lebo už nemal pohlavný styk vôbec. Na otázku, že spomínala v marci, že ju znásilnil, odpovedala, že to bolo posledné, v máji nedošlo k pohlavnému styku, chcel, ale nedošlo, lebo sa odtrhla a odišla, že je po kyrete a zakázali jej. Pohlavný styk mala vtedy, ako došlo k tej chorobe, áno a ju znásilnil a ešte raz a dosť. Teda má za to, že tu bol potvrdený aj súdom oslobodený skutok, kde tieto okolnosti podrobne uviedla aj v súdom uvádzanom trestnom oznámení. V tomto smere len poukazuje aj na odôvodnenie napadnutého rozsudku, že aj súd je presvedčený o tom, že k znásilňovaniu dochádzalo častejšie.

Zároveň po oboznámení sa s odôvodnením predmetného rozsudku sa nemožno stotožniť ani s úvahami, ktoré súd prezentoval v odôvodňovaní napadnutého výroku rozsudku, a to, že priznal obžalovanému ako poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zákona) .

Má za to, že poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že páchatel pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, je možné priznať len v prípade, ak páchatel dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (voči rodine a pod.), nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spoluzitíe v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti preto nestačí len zistenie, že páchatel dosiaľ nebol súdne trestaný. V danom prípade teda neboli splnené podmienky, aby súd u obžalovaného konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Uvedenému odporuje výpis z evidencie priestupkov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol postihnutý za priestupky a to na úseku dopravy, ako aj proti občianskemu spolunažívaniu. Prokurátor je preto názoru, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona nemala byť obžalovanému priznaná.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že Okresný súd Námestovo predmetným rozsudkom nesprávne rozhodol o oslobodení obžalovaného K. C. spod obžaloby ohľadne skutku uvedeného v napadnutom rozsudku, a preto z uvedeného dôvodu navrhuje, aby odvolací súd na základe podaného odvolania, odvolaním napadnutý rozsudok v tejto časti zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Proti rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný K. C. prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 2.3.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 2.3.2022, a to proti odsudzujúcemu výroku rozsudku, tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Podané odvolanie obžalovaný zdôvodnil rovnako prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 22.3.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 22.3.2022, a to s poukazom na nasledovné:

1.) Obžalovaný uvádza, že nie je preukázané, že by spáchal skutky uvedené v bode 1/ a v bode 2/ rozsudku. Súd vychádzal len zo spornej výpovede poškodenej, ktorá oznamovala skutok s tým, že bude pre jej manžela zabezpečená liečba a protialkoholické liečenie. Ako sama uvádzala, zo strany manžela nedošlo ku skutkom, z ktorých bol uznaný vinným. K skutku v bode 1/ uviedla, že zo strany jej manžela nedošlo k znásilneniu, podrobne popísala ako a kedy došlo k pohlavnému styku a podľa uvedených tvrdení konanie obžalovaného nenapĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia. Poškodená - manželka obžalovaného podrobne a vierohodne uviedla, že v marci 2021 trpela jednak pohlavnou chorobou, ktorá jej spôsobovala veľké bolesti, čo prešlo až do psychických problémov, na ktoré sa liečila. V dôsledku týchto psychických problémov nevedela správne vyhodnotiť udalosti a taktiež situáciu, ktorú popísala na polícii. Manželovo správanie, ktorý sa dožadoval pohlavného styku, u nej vyvolávalo odpor k jeho osobe a tým bola ovplyvnená aj jej reakcia. Ako však poškodená uviedla v liste zo dňa 07.09.2021 označenom ako „žiadosť o výsluch a oznámenie dôležitých informácií“ ako aj vo svojej výpovedi na súde, manželovo správanie nepovažovala za konanie, ktorý by malo znaky zločinu znásilnenia v zmysle ustanovenia § 199 ods. 1 a ods. 2. V uvedených výpovediach podrobne uviedla, že v čase, keď obvinila svojho manžela, bola liečená na psychiatrii u O. K., o čom priložila lekársku správu a diagnózu. Uviedla, že bola liečená, pretože bola pod ťažkou duševnou traumou a nebola schopná sama si pomôcť a bola, ako uvádza, zúfalá, pretože mala veľké bolesti, ktoré nevedeli lekári diagnostikovať, pričom trpela nespavosťou, čo všetko vyústilo do takej traumy, že nebola schopná objektívne rozoznávať stav, ktorý bol okolo nej. Ako ďalej v liste uvádza, v tejto ťažkej situácii a psychickej traume obviňovala z tohto ťažkého stavu svojho manžela, pretože sa od lekára dozvedela, že má baktérie, ktorými ju nakazil jej manžel, ktorý však nevedel o tom, že je prenášaťelom takejto baktérie. Poškodená uvádza, že bola psychicky zdeptaná a nevedela nájsť východisko z tejto situácie a subjektívne obviňovala zo všetkého svojho manžela, ktorý to tiež ťažko znášal. Poškodená ďalej uvádza, že nevedela objektívne rozlišovať, čo je dobré a čo zlé a taktiež ani primerane reagovať v situáciách, keď komunikovala so svojim manželom. Manželka obžalovaného ako poškodená v liste jednoznačne uvádza, že jej výpoveď na polícii bola silne ovplyvnená jej duševným stavom a ťažobami, z ktorých vinila svojho manžela, čo sa celkovo prenieslo aj do nepravdivého hodnotenia jeho konania. Poškodená v liste ďalej uvádza, že v dôsledku tohto pochybenia sa nepravdivo vyjadrovala aj pri podaní trestného oznámenia, pričom jej subjektívne pocity v dôsledku psychickej poruchy spôsobili, že manžela obvinila z toho, čo nemal úmysel urobiť a ani si neuvedomoval, že by niečo také robil. Poškodená jednoznačne uviedla, že jej manžel si určite neuvedomoval, že by ju mal znásilňovať a z jeho strany ani nešlo o znásilňovanie, len v danom čase mala veľmi skreslený pohľad z dôvodu jej psychickej poruchy a pohlavnej choroby.

2.) Výpoveď poškodenej, ktorá preukazuje, že nedošlo k znásilneniu, potvrdzuje jednoznačne aj znalecký posudok znalca PhDr. Andreja Franeka, č. 28/2021, zo dňa 06.10.2021, ktorý na strane 9 uvádza, že poškodená nejaví známky znásilnenej osoby. Vzhľadom na uvedené teda neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý sa mu v bode 1/ kladie za vinu a teda nie je správne, aby bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania tohto skutku.

3.) K skutku uvedenom v bode 2/, sa poškodená taktiež vyjadrovala, vo vyššie citovanom liste, ako aj vo svojich výpovediach a vo vyššie citovanom liste uvádza, že vyjadrenie obžalovaného k nejakému fyzickému kontaktu k ich dcére nebrala vážne, pretože bola presvedčená, že by ich dcére nikdy neublížil a nemala z toho strach. Taktiež túto skutočnosť uvádzala len z dôvodu, že jej bolo veľmi ťažko, že ju manžel pripravil o zdravie a preniesol na ňu baktériu, ktorá ju veľmi obmedzovala v jej obvyklom živote a spôsobovala jej choroby a bolesti, ktoré už nevládala vydržať. Tvrdenie poškodenej, že by jej manžel ich dcére nikdy neublížil, potvrdili aj svedkovia, ktorí boli v konaní vypočutí a to deti obžalovaného a poškodenej. Svedkovia uviedli, že reči ich otca, keď bol pod vplyvom alkoholu, nebrali vážne a nemali obavu z toho, že by bol nebezpečný. Manželka obžalovaného ďalej vo svojom liste uvádza, že aj keď si to neuvedomovala, chcela mu utrpieť, ktoré jej manžel podľa nej spôsobil, nejako vrátiť, aby pocítil, aké zlo jej spôsobil tým, že ju nakazil týmito baktériami.

4.) Vzhľadom na uvedené sa javí, že ani skutok uvedený v bode 2/, nenapĺňa znaky zločinu vydierania v zmysle ustanovenia § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b).

V závere odvolania je obžalovaný presvedčený, že nespáchal skutky uvedené v bode 1/ a v bode 2/ a ich spáchanie nebolo v konaní preukázané. Vzhľadom k tomu obžalovaný navrhuje, aby Krajský súd

v Žiline ako odvolací súd, postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým sa obžalovaný odvolal a následne zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/75/2021, zo dňa 15.02.2022 a sám vo veci rozhodol rozsudkom, v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku tak, že obžalovaného oslobodzuje spod obžaloby v celom rozsahu, prípadne, aby postupom podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konania rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, uvedený v bode 1/ a v bode 2/.

Obžalovaný dôvody odvolania doplnil prostredníctvom obhajcu ďalším písomným podaním zo dňa 21.6.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 23.6.2022:

Na úvod obžalovaný považuje za dôležité poukázať na § 311 ods. 4 Zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“): „Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy“.

V súčasnej dobe je nevyhnutné poznamenať, že dôkazná situácia sa oproti konaniu pred prvostupňovým súdom zásadne zmenila, nakoľko poškodená svoju výpoveď z prípravného konania jednoznačne poprela listom označeným ako žiadosť o výsluch a oznámenie dôležitých informácií (ďalej len „list“). Možnosť obžalovaného oprieť odvolanie o nové skutočnosti a dôkazy vyplýva priamo z Trestného poriadku.

V rámci konania pred prvostupňovým súdom, prvostupňový súd opieral hodnotenie skutkového stavu najmä o výpoveď poškodenej a ďalších svedkov. Výpovede ďalších svedkov nemôžeme označiť ako priame dôkazy, nakoľko je zrejmé, že ohľadne skutku vychádzali prevažne zo slov poškodenej, ktorá mala byť ako jediná pri skutku prítomná, okrem H. C., ktorá však nie je spôsobilá vzhľadom na svoj zdravotný stav reálne ústne opísať skutok, ktorý sa mal údajne stať. Aj samotný súd v odôvodnení prvostupňového rozsudku pripúšťa, že ostatní svedkovia svedčili na základe toho, čo im povedala poškodená. Za predpokladu, že poškodená zmenila svoju pôvodnú výpoveď a tvrdí, že skutok sa nestal, je zrejmé, že v súčasnej dobe je skutkový stav taký, že existuje zreteľná dôkazná núdza na strane obžaloby. Konfrontácia svedkov ohľadne odôvodnenia zmeny výpovede podľa obžalovaného nevytvára o ničom, nakoľko je potrebné poznamenať, že pokiaľ svedkovia dostali nepravdivé informácie z takzvanej prvej ruky a následne mali od nich odhliadnuť s prihliadnutím na nové skutočnosti zistené ohľadne poškodenej, je zrejmé, že svedkovia sa mohli cítiť nekomfortne a mohli vypovedať následne iba neurčito.

V tejto súvislosti je potrebné jednoznačne zdôrazniť, že zmena výpovede nemohla byť vynútená, nakoľko obžalovaný je už takmer rok v ÚVV Žilina. Obžalovaný by nikdy poškodenú neovplyvňoval, aj keby bol na slobode, ale v súčasnej dobe je zrejmé, že je to objektívne nemožné, nakoľko jeho sloboda je obmedzená. Oznámenie dôležitých informácií zo strany poškodenej je nevyhnutné vnímať výlučne ako jej samostatné zhodnotenie svojho zdravotného stavu spred roku, ktorý spôsobil značné prifarbenie skutkov, ktorých sa mal údajne obžalovaný dopustiť. Obžalovaný oceňuje, že k takémuto zhodnoteniu dôkazov dodatočne došlo, nakoľko by pre neho bolo ranou, keby bol odsúdený a vedel, že jeho vlastná manželka - poškodená si na neho niečo dobrovoľne vymyslela. V súčasnosti je mu však už zrejmé, že poškodená bola ovplyvnená psychickými problémami, ktoré túto situáciu spôsobili.

Za súčasnej dôkaznej situácie má veľký význam pre toto trestné konanie zásada vyplývajúca priamo z Trestného poriadku, a to konkrétne zásada „in dubio pro reo“. Obžalovaný zdôrazňuje, že použitie zásady „in dubio pro reo“ po splnení určitých podmienok zdôrazňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, konkrétne napr. v rozhodnutí, sp.zn. 6 To 5/2015:

„Súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa stal skutok a tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, pričom existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“. Pri zisťovaní skutkového stavu,

okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam ako dokázaná nevina.

Obžalovaný sa domnieva, že v jeho prípade na základe súčasnej dôkaznej situácie neexistuje spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý by naznačoval, že spáchal skutky uvedené v obžalobe. Je zrejmé, že zmenou výpovede došlo k popretiu skutočností, ktoré poškodená uvádzala v prípravnom konaní a pred prvostupňovým súdom. Podľa názoru obžalovaného spoľahlivosť zisteného skutkového stavu sa od prvostupňového rozsudku zásadne zmenila a druhostupňový súd je povinný na tieto nové dôkazy zo zákona prihliadnúť. Obžalovaný poukazuje zároveň aj na skutočnosť, že kvalita ostatných skutkových zistení takisto výrazne utrpela, nakoľko ostatné svedecké výpovede vychádzali predovšetkým z výpovede poškodenej, ktorej výpoveď, ako už v súčasnosti vieme, bola značne skreslená.

Prvostupňový súd zmeny výpovede pred samotným vynesením rozsudku nebral do úvahy, nakoľko údajne mali byť iba snahou pomôcť obžalovanému vyhnúť sa vysokému trestu. Obžalovaný považuje za potrebné uviesť, že takýto argument sa mu javí ako nelogický, nakoľko keby naozaj spáchal skutky uvedené v obžalobe, sú natoľko závažné, že je možné sa logicky domnievať, že by ho jeho vlastná rodina odvrhla a nemala by už záujem mať s ním nič spoločné. Podľa názoru obžalovaného svedkovia v tejto veci pochopili, že vypovedali na základe skreslených a neúplných informácií a v súčasnej dobe vedia, že je nevinný, preto zmenili svoje výpovede z prípravného konania.

Obžalovaný je presvedčený, že v uvedenom prípade došlo k reťazeniu reprodukcie značne skreslených informácií, ktoré preberali od poškodenej aj ostatní svedkovia, a tak dochádzalo k šíreniu lživých a klamlivých tvrdení, ktoré boli spôsobené v tom čase aktuálnym zdravotným stavom poškodenej, čo jej nemožno klásť za vinu.

Uvedené zistenia ohľadne výpovede poškodenej zapadajú aj do kontextu jej znaleckého posudku č. 28/2021, ktorý bol vypracovaný dňa 15.10.2021 znalcom PhDr. Andrejom Franekom. Znalec konkrétne uviedol, že skutočnosti, ktoré poškodená uviedla vo výpovediach, si nemohla vymyslieť, nakoľko nemá mentálne predpoklady, ani kvalitu intelektu na to, aby takéto niečo zinscenovala a bola presvedčivá. V tejto súvislosti je však zrejmé, že znalec hovorí o zinscovaní, a teda o vedomom uvádzaní nepravdivých informácií s cieľom očierniť obžalovaného. Zo zmenenej výpovede poškodenej však vyplýva, že nepravdivé informácie neuviedla úmyselne, ale z dôvodu psychických problémov, ktoré spôsobovali, že realitu vnímala inak, ako v skutočnosti bola. Na takýto možný dôvod znalec neprihliadal. Navyše znalec jednoznačne uviedol, že v znaleckom vyšetrení sa markanty psychotraumatizácie znásilnenej osoby nezobrazili.

Obžalovaný poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 5 To 14/2009, v ktorom sa uvádza:

„Správne preto postupoval krajský súd, keď k dôkazom vykonaným pred vznesením obvinenia vo vzťahu k obžalovaným Ing. V. B., J. H., J. B. a V. O. neprihliadol. Keďže vzhľadom na túto situáciu a zmenu výpovede svedka I. C. nastal na strane obžaloby stav dôkaznej núdze, krajský súd riadiac sa zásadou „in dubio pro reo“ postupoval v súlade so zákonom, keď vyššie uvedených obžalovaných spod obžaloby pre vyššie uvedené skutky oslobodil podľa § 226 písm. c/ Tr. por., účinného do 1. januára 2006.“

Z uvedeného je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky hodnotí ako správny postup krajského súdu, ktorý vyhodnotil zmenu výpovede dôležitého svedka ako relevantnú a spôsobujúcu vznik dôkaznej núdze na strane obžaloby. Je nevyhnutné podotknúť, že podľa názoru obžalovaného by sa aj v tomto prípade v súvislostiach, ktoré začali byť zrejme až po vydaní prvostupňového rozsudku, mala uplatniť zásada „in dubio pro reo“ a obžalovaný by mal byť oslobodený spod obžaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v ďalšom rozhodnutí, sp.zn. 6To/8/2018 uvádza:

„V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. V tejto súvislosti považuje za potrebné opätovne uviesť, že nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci je náležité zistenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje nielen zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ale aj objasňovanie okolností a vykonávanie dôkazov svedčiacich proti obžalovanému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaného. Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie vo veci musí byť v súlade s uvedenou zásadou spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať žiadnu pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky

dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklučujú možnosť iného alebo opačného záveru. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady *in dubio pro reo*."

Okolnosťou dôležitou pre rozhodnutie prvostupňového súdu v tejto veci bola jednoznačne v najväčšej miere výpoveď poškodenej, ktorá však s prihliadnutím na posledné zistenia vzbudzuje závažné pochybnosti. Obžalovaný má za to, že až počas odvolacieho konania boli zistené všetky dôležité skutočnosti prostredníctvom dôkazov a je evidentné, že v súčasnom stave trvajú závažné pochybnosti o vine obžalovaného. Podľa názoru obžalovaného by ho mal súd v súčasnej dobe oslobodiť spod obžaloby. Aj znalecký posudok, ktorý bol robený v jeho prípade, vychádzal predovšetkým z výpovede poškodenej a ďalších osôb, ktorých výpovede boli zmenou výpovede poškodenej jednoznačne v celom rozsahu spochybnené. Opätovne obžalovaný zdôrazňuje, že je potrebné v jeho prípade za súčasného skutkového stavu uplatniť zásadu *in dubio pro reo*."

Obžalovaný uviedol už v priebehu tohto konania, že on nepopiera, že určité problémy v ich manželstve sú, a preto sa rozhodol aj vyhľadať odbornú pomoc. Obžalovaný však absolútne odmieta zodpovednosť za akékoľvek konanie, ktoré by napĺňalo znaky akéhokoľvek trestného činu. Aj zo súčasného skutkového stavu vyplýva, že obžalovaný sa nedopustil žiadneho konania, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako trestný čin. Jeho prípadný netradičný spôsob života a vyjadrovania nie je možné bez ďalšieho v žiadnom prípade kvalifikovať ako trestný čin. Obžalovaný je pripravený prevziať zodpovednosť za svoje možno nemorálne správanie vo vzťahu k blízkym, čo chcel vyriešiť vyhľadaním odbornej pomoci, odmieta však bezdôvodne niesť trestnoprávnu zodpovednosť za trestné činy, nakoľko naplnenie skutkovej podstaty trestných činov nie je v tomto štádiu konania preukázané.

Obžalovaný sa domnieva, že v súčasnej dobe existuje súhrn priamych a nepriamych dôkazov, tvoriacich logickú navzájom sa dopĺňajúcu reťaz dôkazov, ktoré však vo svojej súvislosti neodôvodňujú vynesenie viny, ale odôvodňujú oslobodenie obžalovaného v celom rozsahu.

Za predpokladu, že by odvolací súd nevidel v súčasnej dobe dôvod na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby vo všetkých častiach v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Trestného poriadku, je nevyhnutné poznamenať, že súd by mal postupovať aspoň podľa § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, rozsudok zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

Obžalovaný v tejto súvislosti upozorňuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 4 Tost 42/2014, v ktorom sa uvádza:

„Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu.“

Obžalovaný má za to, že obžaloba má v súvislosti so zmenou výpovede podstatné trhliny a za predpokladu, že by súd nevidel dôvody na oslobodenie na základe zmenenej výpovede, obžalovanému sa javí, že na základe uvedenej judikatúry je nevyhnutné poškodenú ešte raz vypočuť, aby mohla detailnejšie ozrejmiť dôvody obsahovej zmeny dôkazu. Podľa názoru obžalovaného je však zmena výpovede poškodenej dostatočne jasná a dôvody zmeny výpovede popisuje zrozumiteľne a logicky.

Obžalovaný zároveň uvádza, že zotrváva na všetkých argumentoch uvedených v odvolaní a v odôvodnení odvolania obžalovaného zo dňa 22.03.2022 a cíti sa v celom rozsahu nevinný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj samotný obžalovaný písomným podaním zo dňa 28.2.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 3.3.2022, ktoré odôvodnil nasledovne:

Od samého začiatku vedeného trestného konania sa necíti byť vinným z trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu, čo vyplýva ja zo samotnej výpovede poškodenej a svedkov. Z ich výpovedí je zrejmé, že tieto boli menené, ako aj vykonštruované. Za nezákonné považuje, keď prvostupňový súd nerešpektoval krajský súd, ktorý nariadil opätovne vypočuť všetkých svedkov a tiež poukazuje na všetky pochybenia od prípravného konania až doteraz. Zastáva názor, že okresný súd a prokuratúra nechceli a nechcú skutočnosť o jeho nevine vidieť a prípad ani neskúmali. Preto žiada krajský súd, aby zrušil rozhodnutie okresného súdu a sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že ho spod obžaloby oslobodí v každom bode obžaloby. V tejto súvislosti žiada, aby krajský súd zobral do úvahy všetky okolnosti, ktoré od prípravného konania až doteraz vyvracajú samotný skutok založený na klamstvách, krivých výpovediach, pochybnostiach, nezákonnostiach vyšetrovateľov, prokuratúry, ako aj samotného Okresného súdu Námestovo. Verí v spravodlivosť krajského súdu.

Obžalovaný podané odvolanie doplnil písomným podaním zo dňa 2.3.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 4.3.2022 a písomným podaním zo dňa 20.6.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 22.6.2022:

Obžalovaný poukazuje na to, že je slušný občan, nikdy nebol trestaný, ani priestupkovo riešený, pracoval, vzorne vychovával ako otec 10 detí, z toho 1 dcéra je postihnutá, ktorú každodenne vozil do školy a zo školy a popri tom bol riadne zamestnaný.

Tiež spochybňuje znalecký posudok znalca, ktorý si vytvoril podľa vlastnej mienky, bez akýchkoľvek uvedených faktov a jeho tvrdenia sú založené akurát tak na jeho vlastných domnienkach. Je pravdou, že dňa 31.5.2021 dobrovoľne nastúpil na liečenie v Dolnom Kubíne a to pre pokoj v rodine.

Opätovne poukazuje na to, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal. Poškodená nebola vyšetrená u gynekológa, ktorý by potvrdil, že ju znásilnil, nie sú ani uvedené dátumy, kedy ju mal znásilniť a nevie, z čoho vychádzal prokurátor, keď uvádzal, že dňa 6.3.2021 a 7.3.2021 mal svoju ženu znásilniť. Má za to, že celý prípad bol vykonštruovaný a to jeho ženou a jeho deťmi, v živote neporušil zákon, celý život viedol riadny život, bol príkladom pre ich obec. Žiada preto, aby ho krajský súd spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. por. a § 285 písm. c) Tr. por. V tejto súvislosti uvádza, že na uznanie viny je potrebný súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriacich logickú navzájom sa dopĺňajúcu reťaz dôkazov. Taktiež chce poukázať na str. 3 rozsudku prvá veta : „ Prokurátor Okresnej prokuratúry podal obžalobu 3.11.2022. Tu chce uviesť, že november ešte nie je, ak teda má byť obvinený z tak závažného trestného činu, tak potom prokurátor neštudoval spis a len tak podal obžalobu a ešte k tomu mu navrhol trest aj napriek tomu, že sa nedopustil žiadneho trestného činu. Taktiež žiada vypočuť jeho manželku (poškodenú). Verí, že krajský súd rozhodne spravodlivo.

Proti rozsudku podala odvolanie aj manželka obžalovaného H. C. písomným podaním zo dňa 6.4.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 7.4.2022 a označeným: „Vec: Žiadosť na odvolanie naše číslo: 6T/75/2021.“

V tomto podaní H. C. prehlasuje, že v prípade prepustenia jej manžela K. C. na slobodu chce, aby býval naďalej s ňou, ako aj s ich spoločnými deťmi v spoločnej domácnosti na adrese V. XXX/XXX, G.. Taktiež dáva písomný sľub, že dohliadne na svojho manžela v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu, že povedie riadny život a dodrží všetky obmedzenia, zákazy, dohľady, ktoré mu v prípade prepustenia určí súd. A taktiež si bude preberať poštu a bude sa dostavovať na všetky výzvy orgánov činných v trestnom konaní, ako aj samotného súdu. Podané odvolanie manželka obžalovaného H. C. doplnila ďalším písomným podaním doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 8.4.2022 a označeným: „Odvolanie.“ V rámci tohto podania uviedla, že si je riadne vedomá, že jej výpoveď ovplyvňoval jej zdravotný stav v čase zadržania jej manžela K. C.. Mala viac zdravotných problémov a vzhľadom na to nezvládla svoj psychický stav. Všetko jej v tom čase okolo nej vadilo a okolie, veci inak vnímala a vysvetľovala si ich. Tak si je teraz vedomá, že si ani poriadne neuvedomovala, čo hovorí vo výpovedi. Tým chce povedať, aby jej manžel bol prepustený z väzby na slobodu a vrátil sa k nej a k ich deťom domov.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný K. C. vyjadril písomným podaním zo dňa 21.3.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 23.3.2022, ako aj ďalším písomným podaním zo dňa 4.4.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 6.4.2022, a to nasledovne:

S odvolaním prokurátora nesúhlasí. Má za to, že prokurátor je voči nemu od samého začiatku zaujatý, nevie, či nevidí alebo či nechce vidieť, že ho 9 mesiacov drží vo väzbe nezákonne ako nevinnú osobu a voči ktorej umelo vytvára dôkazy, ktoré vlastne ani nie sú, keďže všetko čo bolo povedané, bolo vyvrátené. Bol odsúdený na 7 rokov na základe domnienok, nie na dôkazoch. Prokurátor mal podať odvolanie v jeho prospech, nie v jeho neprospech. Prokurátor vidí len to, čo chce vidieť a nie skutočnú pravdu. Poukazuje na prieťahy v konaní zo strany orgánov činných v trestnom konaní, nezákonnosť konania, nerešpektovanie krajského súdu, nahováranie a klamanie svedkov zo strany vyšetrovateľa. Tiež poukazuje na to, že vyšetrovateľ a sudkyňa bývajú v tej istej dedine, je tu zaujatý prokurátor, ktorý je zainteresovaný na tejto veľkej fraške.

S odvolaním prokurátora sa nestotožňuje aj z toho dôvodu, že tento očividne koná na základe prvotnej výpovede poškodenej, ktorá bola z jej strany učená v nevedomosti, vykonštruovaná, zmanipulovaná orgánmi činnými v trestnom konaní, ako aj samotným prokurátorom, voči ktorému podal podnet na prešetrenie postupu. Aj laik by videl, že prokurátor koná v rozpore so zákonom a účelovo chce prívodiť

jeho osobe trestné stíhanie. Verí, že krajský súd toto všetko prešetrí a oslobodí ho v celom rozsahu spod obžaloby.

Obžalovaný písomným podaním zo dňa 25.4.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 27.4.2022, žiadal o vypracovanie nových znaleckých posudkov na neho obžalovaného, ako aj na poškodenú inými znalcami a to na poškodenú znalcom z odboru psychológie, psychiatrie a na obžalovaného znalcom z odboru psychiatrie, alkoholizmu, sexuológie. Obžalovaný uvedené žiada z dôvodu, že nesúhlasí s vypracovanými znaleckými posudkami na poškodenú a na neho ako obžalovaného, ako aj pre chyby znaleckého posudku podľa § 146 Tr. por. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku a ak je znalecký posudok nejasný alebo neúplný, treba požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku. Ak by to nevedlo k odstráneniu pochybností alebo k úplnosti znaleckého posudku, treba pribrať iného znalca. Obžalovaný zastáva názor, že vyhotovené znalecké posudky sú nejasné, neúplné a pre znalcov nevysvetliteľné, plné rozporov, pochybností a nejasných odpovedí zo strany znalcov, ktorí podľa jeho presvedčenia a vyhotovenia znaleckého posudku jednoznačne klamú. Z uvedeného dôvodu žiada krajský súd, aby nariadil vypracovanie nových znaleckých posudkov. Ak by súd s uvedeným nesúhlasil, žiada, aby znalecké posudky boli vyhotovené na jeho vlastnú žiadosť a tieto aj finančne uhradí. O vypracovanie znaleckých posudkov žiada takto oneskorene z dôvodu, že až teraz sa dozvedel, že tak neučinil jeho obhajca, ktorého niekoľko krát o to žiadal a ktorý mu povedal, že už o to požiadal. Verí, že krajský súd bude spravodlivý a vyhovie jeho žiadosti.

Obžalovaný tiež adresoval Krajskému súdu v Žiline písomné podanie zo dňa 19.4.2022, ktoré bolo tomuto súdu doručené dňa 21.4.2022 a ktoré označil „Sťažnosť (Námietka zaujatosti).“ Obžalovaný namieta porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Vyšetrovateľ pochádza z tej istej dediny. Keď poškodená kontaktovala vyšetrovateľa, že ňou uvedené skutočnosti sa nezakladajú na pravde, vyšetrovateľ reagoval na to tak, že už výpoveď nemôže meniť a nech sa nebojí, že pán manžel ide len na protialkoholické liečenie. Vyšetrovateľ volal svedkom, aby prišli vypovedať voči jeho osobe (čo potvrdia i samotní svedkovia), poškodená ani nebola vzatá na gynekologické vyšetrenie, čo vyšetrovateľ nepovažoval za dôležité pri trestnom čine znásilnenia. Vyšetrovateľ je jedna ruka s prokurátorom, ktorý si nevšimol takéto vážne skutočnosti a dokázal na neho podať obžalobu. Je zrejmé, že vyšetrovateľ a prokurátor majú viac ako pracovný vzťah. Navyše sudkyňa pochádza z tej istej dediny ako on obžalovaný a vyšetrovateľ, nerešpektuje rozhodnutia, príkazy krajského súdu, keď krajský súd nariadil vypočuť všetky deti - svedkov trestnej veci. Ustanovený obhajca mu odovzdal odkaz od sudkyne, aby sa priznal a zobral dohodu o vine a treste, inak dostane 11 rokov nepodmienečne za niečo, čo nespravil.

Dňa 6.5.2022 bola Krajskému súdu v Žiline doručená sťažnosť obžalovaného zo dňa 4.5.2022 na vyšetrovateľa H. L.. Vyšetrovateľ vypočúval poškodenú pod vplyvom liekov (antidepresíva), kde sama nevedela, čo podpísala, čo sama potvrdila a následne po dvoch týždňoch, keď bola schopná rozpoznávať, telefonicky kontaktovala vyšetrovateľa, že veci, ktoré sa uvádzajú v jej výpovedi, sa nezakladajú na pravde, že si nie je vedomá, že by niečo takéto hovorila, chcela dať veci na pravú mieru. Od vyšetrovateľa dostala odpoveď, že už je neskoro niečo meniť a stiahnuť sa to už nedá. K sťažnosti pripája správu od psychiatra, z ktorej je zrejmé, aké lieky poškodená užívala.

Dňa 6.5.2022 obžalovaný Krajskému súdu v Žiline doručil aj písomné podanie označené ako sťažnosť a ktoré je datované 4.5.2022. V tomto podaní obžalovaný žiada prešetriť postup vyšetrovateľa H. L., prokurátora Petra Michalíka, ako aj sudkyne Mgr. Daniely Pilarčíkovej. Je toho názoru, že už od prípravného konania mu hrubo porušili právo na obhajobu a na spravodlivý proces. Bolo voči nemu vykonštruované a umelo mu privedené trestné stíhanie v tejto trestnej veci. Je zarážajúce, ako prebiehalo prípravné konanie, ako aj konanie pred súdom (zaujatosť, ovplyvňovanie a navádzanie svedkov na krivú výpoveď, zneužitie bezradnosti poškodenej, zavádzanie zo strany orgánov činných v trestnom konaní, zaujatosť, nerešpektovanie krajského súdu, nerešpektovanie ním navrhnutých dôkazov, odsúdenie nie podľa skutočností, ale podľa umelo vytvorených príbehov samotnej sudkyne).

K námietke zaujatosti sa zákonná sudkyňa Okresného súdu Námestovo Mgr. Daniela Pilarčíková vyjadrila písomným podaním zo dňa 31.5.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 3.6.2022 na výzvu krajského súdu:

Vo veci obžalovaného K. C. sa necíti byť zaujatá. Obžalovaného nepozná, nikdy s ním neprišla do kontaktu, ani s jeho manželkou a deťmi. Prvý krát sa s nimi stretla až v pojednávacej miestnosti okresného súdu pri prejednávaní tejto trestnej veci, ktorá jej bola pridelená ako zákonnej sudkyňi. Počas celého konania pred okresným súdom, až do vyhlásenia rozsudku obžalovaný voči nej nevzniesol žiadnu námietku zaujatosti, obžalovaný nenamietal jej procesný postup, ani to, že pochádzajú z rovnakej obce. Ohľadne všetkých tvrdení, ktoré obžalovaný produkoval v súvislosti s námietkou zaujatosti voči jej osobe, je pravdivé jedine to, že pochádzajú z rovnakej obce. V obci G. však ona už nebýva skoro 20 rokov. Obžalovaného a jeho rodinu prvý krát videla až na súdnom pojednávaní, pred tým s nimi do kontaktu neprišla. Ohradzuje sa voči všetkým tvrdeniam, ktoré obžalovaný uvádzal na jej osobu. Obžalovanému neposielala žiadne odkazy, aby sa priznal, lebo inak mu bude uložený trest na hornej hranici alebo že mu bude uložený trest 11 rokov. Obžalovanému obhajcov nemenila. Obžalovanému bol obhajca ustanovený sudkyňou pre prípravné konanie, zúčastnil sa všetkých hlavných pojednávaní, ako aj rozhodovania o väzbe, s výnimkou posledného rozhodovania o väzbe, kde bol prítomný iný obhajca (substitučne splnomocnený ustanoveným obhajcom), pričom však obžalovaný do zápisnice vyslovil súhlas so substitučným splnomocnením, ani raz neprejavil nesúhlas s obhajobou, počas konania pred súdom ani raz nepožiadala o zmenu obhajcu a súdu nesignalizoval nespokojnosť s obhajobou. Je presvedčená, že vo veci ako zákonná sudkyňa postupovala zákonne, nestranné a vo veci vydala spravodlivé rozhodnutie.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje aj na písomné podanie obžalovaného K. C. adresované dňa 2.6.2022 obžalovaným sudkyňi Mgr. Daniele Pilarčíkovej a ktoré bolo Krajskému súdu v Žiline doručené dňa 7.6.2022. Obžalovaný sa v tomto podaní ospravedlňuje sudkyňi za výrok, že je organizovaná skupina, lebo bol bezmocný a nevie sa zmieriť s tým, že bol nevinne odsúdený na 7 rokov.

Prokurátor Mgr. Peter Michalík sa k námietke zaujatosti vyjadril písomným podaním zo dňa 1.6.2022, ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Žiline dňa 3.6.2022:

V predmetnej veci sa necíti byť zaujatý a to ani voči obžalovanému K. C.. Len samotná skutočnosť, že prokurátor dôkaznú situáciu vyhodnotil na podanie obžaloby, nie je zákonom predpokladaným dôvodom na konštatovanie zaujatosti prokurátora. Ak obžalovaný poukazuje okrem iného aj na zmenu prokurátorov, tu uvádza, že určitá trestná vec mala síce dozorujúceho prokurátora, zákonu však žiadnym spôsobom neodporuje, ak sa jednotlivých úkonov, resp. hlavných pojednávaní zúčastňuje iný ako dozorujúci prokurátor, či rôzni prokurátori. Len samotná, obžalovaným vo všeobecnej rovine tvrdená skutočnosť, že podľa neho mal byť v kamarátskom vzťahu k vyšetrovateľovi H. L. nie je dostatočným, zákonom predpokladaným dôvodom na vylúčenie podľa § 31 Tr. por. Len okrajovo poukazuje na to, že predmetnú trestnú vec vyšetrovala vyšetrovatelka PZ kpt. Mgr. V. X.. Z výsluchov svedkov taktiež nebolo zistené, že vyšetrovateľ PZ by bol ovplyvňoval obsah ich výpovedí. Ak poškodená po prvotnej usvedčujúcej výpovedi poslala vyšetrovatelke list, v ktorom poprela svoje predchádzajúce tvrdenia a uvádzala dôvody, pre ktoré takto pôvodne vypovedala, vyšetrovatelka následne realizovala úkony za účelom preverovania týchto tvrdení poškodenej. Svedkyňa poškodená bola po podaní obžaloby vypočutá na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, kde mala možnosť opätovne sa vyjadriť ku skutkom podľa obžaloby. Ak obžalovaný vyjadruje obavu, že vyšetrovateľ, prokurátor a sudkyňa konajú zaujato a organizovane v jeho neprospech, jedná sa o domnienku obžalovaného bez akéhokoľvek reálneho základu v priebehu celého vedeného trestného konania zadokumentovaného v spisovom materiály. Vzhľadom k obsahu námietok obžalovaného K. C., ako aj štádium trestného konania je možné posúdiť jeho podanie len ako súčasť jeho obhajobných námietok. Zároveň vo vzťahu k vnesenej námietke zaujatosti v tejto fáze konania voči dozorujúcemu prokurátorovi je absolútne bezpredmetné konať a to aj s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por. (alinea druhá). Len okrajovo poznamenáva, že všetky predmetné podania obžalovaného K. C. ohľadom tvrdenej zaujatosti boli z jeho strany podané až po prvostupňovom odsudzujúcom rozsudku. Dovtedy nebola z jeho strany podaná žiadna námietka, ani písomné podanie.

Vyšetrovateľ OR PZ, OKP v Dolnom Kubíne mjr. PhDr. H. L. sa k námietke zaujatosti obžalovaného K. C. vyjadril písomným podaním zo dňa 1.6.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 3.6.2022:

Dňa 27.6.2021 vykonával realizačnú službu, kde operačným dôstojníkom KR PZ Žilina bol vyslaný na prijatie trestného oznámenia vo veci znásilnenia v Námestove. Po príchode na OO PZ Námestovo mu oznamovateľka H. C., bytom G. XXX uviedla, že chce podať trestné oznámenie na svojho manžela K. C.. Opýtal sa jej, či jej nevádi, že bude trestné oznámenie prijímať on, nakoľko má realizačnú službu

alebo žiada ženu. Uviedla, že jej to nevaďí, preto prijal trestné oznámenie. Pokiaľ ide o písomné podania produkované obžalovaným, v tejto veci je nezaujatý. Rodinu obžalovaného pozná len z videnia z dediny. Nikdy nemali nadštandardné vzťahy, ani sa nikdy nenavštevovali.

K námietke zaujatosti obžalovaného sa vyjadrila aj vyšetrovatelka OR PZ, OKP v Dolnom Kubíne kpt. Mgr. V. X. písomným podaním zo dňa 1.6.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 3.6.2022:

Spisový materiál v trestnej veci obvineného K. C., ČVS: ORP-254/1-VYS-DK-2021 jej bol pridelený ako vyšetrovatelke PZ dňa 6.7.2021 a následne ho realizovala až do ukončenia. Čo sa týka písomných podaní K. C., k týmto uvádza, že ona ako vyšetrovatelka PZ v tejto veci zaujatá nebola. Taktiež v priebehu vyšetrovania nebola vznesená žiadna námietka zaujatosti.

Verejné zasadnutie o odvolaniach obžalovaného K. C., manželky obžalovaného H. C. a prokurátora sa na odvolacom Krajskom súde v Žiline konalo za prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu, manželky obžalovaného H. C. a prokurátora. Na konanom verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom o odvolaniach obžalovaného, manželky obžalovaného H. C. a prokurátora proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu sa prokurátor v rámci konečného návrhu vyjadril, že odvolania obžalovaného a jeho manželky ako oprávnenej osoby navrhuje zamietnuť ako nedôvodné a vyhovieť odvolaniu prokurátora a v prokurátorom napadnutých výrokoch (výroku o vine oslobodzujúceho rozsudku a výroku o treste odsudzujúceho rozsudku) rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Manželka obžalovaného H. C. v konečnom návrhu navrhla, aby sa vec vrátila okresnému súdu. Obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu naďalej zotrvala na obžalovaným podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch a z dôvodov uvedených v odvolaní navrhla vyhovieť odvolaniu obžalovaného a ak odvolací súd nedospeje k záveru, že sú tu dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa, po zrušení rozsudku obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Obžalovaný v konečnom návrhu totožne žiadal, aby ho krajský súd spod obžaloby oslobodil. Doplnil, že vyšetrovatel' ho nemal hneď zobrať do väzby, ale mal zobrať jeho manželku na gynekologické vyšetrenie a celé to najskôr poriadne prešetriť. Žiada, aby krajský súd prihliadol na neskoršiu výpoveď manželky. On nikoho neznásilnil. S manželkou spolu žije 40 rokov. Má nepriaznivý zdravotný stav, nemá jednu obličku. Musí byť v teple a v suchu, vo väzbe takéto podmienky nemá.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (prokurátor a obžalovaný K. C.) podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané obžalovaným K. C. a prokurátorom boli síce podané oprávnenými osobami, v zákonom stanovenej lehote, proti výrokom rozsudku, proti ktorým sú prípustné, avšak nie sú dôvodné. Odvolanie manželky obžalovaného H. C. vyhodnotil ako podané oneskorene.

Ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaný K. C. podal odvolanie proti odsudzujúcemu výroku rozsudku, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania skutku pod bodom 1) právne kvalifikovaným ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 2) zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Na podklade obžalovaným K. C. podaného odvolania odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (skutku pod bodom 1/ právne kvalifikovaným ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a skutku pod bodom 2/ právne kvalifikovaným ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne

v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom vo vzťahu k obžalovanému K. C., o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, jasne a erudovane vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného K. C. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného K. C. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný K. C. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný K. C. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný K. C. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietať a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného K. C., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovaným skutkom, z ktorých obžalovaného uznal vinným, podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný K. C. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutkov, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného ohľadne skutkov pod bodmi 1) a 2) a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenasušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný K. C. spáchal žalovaný skutok znásilnenia a žalovaný skutok vydierania, zo spáchania ktorých bol napadnutým rozsudkom okresného súdu uznaný vinným. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný K. C. spáchal tieto skutky v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Obžalovaný K. C. sa necíti byť vinným zo spáchania skutkov pod bodmi 1) a 2), z ktorých bol uznaný vinným. Na svoju obhajobu uvádzal, že pokiaľ ide o prvotnú výpoveď poškodenej v prípravnom konaní, ktorou ho zo skutku usvedčuje, tak poškodená sa v tom čase liečila na psychiatrii, užívala psychiatrické lieky, hnevala sa na jeho osobu, lebo ju nakazil pohlavnou chorobou, ktorá je spôsobovala vážne problémy a za takejto situácie potom nesprávne interpretovala udalosti v ich spolužití. Obžalovaný svoju nevinu ďalej opieral o list poškodenej z prípravného konania, ako aj o jej výpoveď na hlavnom pojednávaní, ktorými podľa jeho názoru uviedla veci na správnu mieru.

Oboznámiac sa s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom aj krajský súd totožne s okresným súdom dospel k záveru, že obžalovaný je zo spáchania skutkov pod bodmi 1) a 2) usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne poškodenej jeho manželky H. C. z prípravného konania (svedkyňa poškodená H. C. po riadnom zákonnom poučení ako manželka obžalovaného nevyužila zákonné právo nevypovedať, bola vypočutá po vznesení obvinenia v tom čase obvinenému K. C. a pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti konania, keď obvinený bol riadne upovedomený o jej výsluchu, tohto sa nezúčastnil), ktorá bola na hlavnom pojednávaní, resp. jej časti čítané z dôvodu odstraňovania rozporov. Zmena výpovede svedkyne poškodenej H. C. potom na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného, ako aj predchádzajúce doručenie listu ešte v prípravnom konaní vyšetrovateľovi, v ktorom popierala predchádzajúce tvrdenia proti obžalovanému, aj pre krajský súd vyznievajú nehodnoverne, učinené svedkyňou poškodenou účelovo, v snahe napomôcť obžalovanému ako svojmu manželovi vyhnúť sa vysokému trestu. V tejto súvislosti krajský súd rovnako zdôrazňuje, že v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. žiaden dôkaz nie je možné hodnotiť izolovane, ale každý dôkaz musí byť hodnotený aj v kontexte ostatných vykonaných dôkazov. Práve výpoveď svedkyne poškodenej z prípravného konania, ktorou obžalovaného usvedčuje zo spáchania žalovanej trestnej činnosti (a ktorá bola v rámci odstraňovania rozporov na hlavnom pojednávaní prečítaná) je v dobrom logickom súlade s ďalšími dôkazmi vykonanými v tomto trestnom konaní. Usvedčujúca výpoveď svedkyne poškodenej H. C. je podporená výpoveďami svedkov najbližších rodinných príslušníkov obžalovaného a poškodenej O. C., T. C., T. R., K. C. z prípravného konania (ktoré, resp. ich časti boli čítané na hlavnom pojednávaní z dôvodu odstraňovania rozporov vo výpovediach svedkov na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní). Krajský súd berie na zreteľ, že aj títo svedkovia na hlavnom pojednávaní zmenili svoje výpovede v prospech obžalovaného. Zmenu výpovedí však nedokázali dostatočne presvedčivo, hodnoverne a logicky vysvetliť. Menovaní svedkovia v prípravnom konaní vypovedali totožne so svedkyňou poškodenou H. C., a to dokonca opakovane. U všetkých vyššie menovaných osôb ako najbližších rodinných príslušníkov ohľadne ich neskoršej zmeny výpovedí je evidentná totožná snaha napomôcť obžalovanému vyhnúť sa uloženiu vysokého trestu, zjavne po tom, ako sa dozvedeli o výmere trestu, ktorého uloženie obžalovanému v tomto konaní hrozí. Je tu tiež zrejmý vplyv obžalovaného na samotnú svedkyňu poškodenú vzhľadom na ich dlhoročné manželstvo, keď sám obžalovaný v písomnom podaní označenom ako sťažnosť (námietka zaujatosti) zo dňa 19.4.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 21.4.2022 uvádza, že po vzatí do väzby je v pravidelnom telefonickom, osobnom kontakte s poškodenou, ako aj v kontakte prostredníctvom videohovorov. Usvedčujúce výpovede svedkyne poškodenej H. C., O. C., T. C., T. R., K. C. sú tiež v dobrom logickom súlade so závermi znaleckého posudku vypracovaného v tomto trestnom konaní

na obžalovaného znalkyňou MUDr. Danicou Caisovou Škultétyovou. Nemožno tiež opomenúť, že keď svedkyňa poškodená H. C. v prípravnom konaní doručila vyšetrovateľovi list zo dňa 7.9.2021, v ktorom modifikuje predchádzajúce tvrdenia v rámci výpovede v procesnom postavení svedkyne poškodenej v prospech obžalovaného, vyšetrovateľ síce opätovne nevypočul svedkyňu poškodenú (ktorá však v konečnom dôsledku bola potom neskôr vypočutá v konaní pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní), avšak zabezpečil ďalšie dôkazy na preverenie týchto korigovaných tvrdení svedkyne poškodenej v doručenom liste. V tejto súvislosti bol zabezpečený znalecký posudok na poškodenú znalcom z odboru psychológie PhDr. Andrejom Franekom (ktorý bol potom neskôr aj vypočutý na hlavnom pojednávaní) a ktorého závery podporujú konštatovanie aj krajského súdu o neskoršej účelovej zmene výpovede poškodenej v prospech obžalovaného, ako aj o hodnovernosti a pravdivosti práve prvotnej výpovede svedkyne poškodenej H. C. v prípravnom konaní. Zo správy psychiatricky MUDr. O. K., psychiatra, vypracovanej pre potreby tohto trestného konania dňa 14.9.2021 v súvislosti s predmetným listom poškodenej vyplýva, že napriek tomu, že poškodená lieky neužívala, jej stav pri kontrole dňa 14.7.2021 bol bez psychotických prejavov a bez zjavných bludných produkcií, u poškodenej nezistila ochorenie, ktoré by ovplyvnilo jej výpoveď voči manželovi (obvinenému). Žiaden z ordinovaných liekov nemohol zhoršiť stav poškodenej natoľko, že by nevedela, čo rozpráva. Ohľadne výpovedí svedkov najbližších rodinných príslušníkov obžalovaného a poškodenej O. C., T. C., T. R., K. C. síce obhajoba v rámci zdôvodnenia odvolania poukazovala na to, že menovaní svedkovi mali iba sprostredkované informácie od poškodenej a keď táto zmenila svoje tvrdenia v nadväznosti na to, vzhľadom na sprostredkovaný charakter informácií, potom výpovede zmenili aj menovaní svedkovia. Tu je však potrebné opätovne uviesť, že práve prvotná usvedčujúca výpoveď svedkyne poškodenej H. C. je podporená aj ďalšími vykonanými dôkazmi a to znaleckými posudkami znalcov PhDr. Andreja Franeka a znalkyne MUDr. Danice Caisovej Škultétyovej. Tvrdenie o negatívnom vplyve psychiatrickej liečby a užívaných liekov na poškodenú bolo vyvrátené správou psychiatricky MUDr. O. K.. Krajský súd naďalej zastáva názor, že aj u vyššie menovaných svedkov O. C., T. C., T. R., K. C. sa v prípade zmeny výpovedí na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu jedná o účelovú zmenu výpovede v prospech obžalovaného a nie zmenu výpovede vzhľadom na zmenu sprostredkovaných informácií od poškodenej. Pokiaľ menovaní svedkovia opakovane vypovedali v prípravnom konaní a svojimi výpoveďami usvedčovali obžalovaného, okrem sprostredkovaných informácií od poškodenej ohľadne stíhaných skutkov uvádzali aj vlastné skúsenosti s obžalovaným, resp. jeho sexuálnym správaním, ktoré zapadajú do obrazu stíhanej trestnej činnosti a do osobnosti obžalovaného a jeho sexuálneho správania, ako tieto v rámci svojho znaleckého posudku vypracovaného na obžalovaného podrobne rozoberá znalkyňa MUDr. Danica Caisová Škultétyová.

Vinu obžalovaného ohľadne spáchania skutku pod bodom 1) a právne kvalifikovaného ako zločin znásilnenia nie je dostatočne spôsobilým spochybniť vyjadrenie znalca PhDr. Andreja Franeka v záveroch ním vypracovaného znaleckého posudku a na ktoré poukazuje obžalovaný v rámci odvolania, že v znaleckom vyšetrení poškodenej sa markanty psychotraumatizácie znásilnenej osoby nezobrazili (odpoveď na otázku č. 6, vyjadriť sa, či poškodená vykazuje známky znásilnenej osoby). Pri hodnotení takéhoto záveru znalca je podľa názoru krajského súdu potrebné brať na zreteľ, že tu sa jednalo o znásilnenie vlastným manželom, pre poškodenú sa nemalo jednať o žiadnu novú a výnimočnú situáciu, keď podľa jej tvrdenia mala byť obžalovaným počas manželstva opakovane znásilňovaná (krajský súd však týmito konštatovaniami rozhodne nechce zľahčovať závažnosť obžalovaným spáchanej trestnej činnosti na poškodenej). Krajský súd ďalej v tejto súvislosti opakovane poukazuje na vyššie podrobnejšie rozobraté dôkazy, ktoré aj podľa názoru krajského súdu obžalovaného bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčujú zo spáchania zločinu znásilnenia.

Ohľadne skutkov pod bodmi 1) a 2) odsudzujúceho rozsudku sa krajský súd tiež stotožňuje s úpravou skutkov súdom prvého stupňa oproti obžalobe s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, a to z dôvodov podrobne uvedených na str. 15, 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Je správne, že okresný súd náležite reagoval na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní a nie nekriticky prebral skutky z obžaloby do svojho rozsudku. Súčasne úpravou skutkov oproti obžalobe je naďalej zachovaná totožnosť skutkov.

Krajský súd ďalej dospel k záveru, že okresný súd po tom, ako dospel k správnym skutkovým zisteniam, protiprávne konanie obžalovaného správne právne kvalifikoval v bode 1) ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 2) ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

V súvislosti s právnou kvalifikáciou protiprávneho konania obžalovaného v skutku pod bodom 1) ako zločinu znásilnenia považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť nasledovné:

Skutková podstata trestného činu znásilnenia je zložená skutková podstata kumulatívna, pretože na spáchanie tohto trestného činu musí byť použité násilie (resp. hrozba bezprostredného násillia) alebo násilie je nahradené zneužitím bezbrannosti, prostredníctvom ktorého dôjde k súložu.

Trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel použije násilie proti žene za účelom prekonania alebo zamedzenia vážne mieneného odporu ženy a dosiahnutia súložu proti jej vôli.

O zneužitie bezbrannosti ide vtedy, ak sa žena bez pričinenia páchatela nachádza v takom stave, v ktorom vzhľadom na okolnosti činu nie je schopná prejavíť svoju vôľu, prípadne v ktorom nie je schopná klásť odpor voči konaniu páchatela (napr. stav bezvedomia, hlboký spánok, stav vyvolaný nadmernou konzumáciou alkoholu alebo omamných látok).

Súložou sa rozumie spojenie pohlavných orgánov muža a ženy. Podľa aplikačnej praxe aj čiastočné vsunutie pohlavného údu do pošvy sa považuje za dokonanú súlož.

Donútením na súlož sa rozumie prekonanie vážne mieneného odporu ženy. Takto treba posudzovať aj situáciu, kedy páchatel za použitia násillia nedal žene žiadnu možnosť odpor prejavíť alebo ak žena upustí od ďalšieho odporu len pre svoju vyčerpanosť, zrejmu beznádejnosť.

S poukazom na vyššie uvedený výklad a výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, skutok pod bodom 1) tak, ako bol správne skutkovo ustálený pod bodom 1) výroku o vine napadnutého rozsudku, naplňa všetky zákonné znaky zločinu znásilnenia, pričom obžalovaný tento spáchal na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., t.j. blízkej osobe, ktorou podľa § 127 ods. 4 Tr. zák. je aj manželka. V dobe skutku, keď manželka obžalovaného poškodená H. C. spala k svojmu manželovi obžalovanému K. C. otočená chrbtom na posteli, roztrhol jej nohavičky a začal s ňou vykonávať súlož odzadu, následne poškodená precitla, začala sa brániť, tiež obžalovanému hovorila, že je chorá, že nemôže mať s ním pohlavný styk, nakoľko sa liečila na pohlavnú chorobu, o čom obžalovaný vedel, aj napriek tomu poškodenú chytil, zaplietol a stisol jej nohy a vnikol do nej pohlavným údom a pustil ju až po tom, ako sa uspokojil.

Ohľadne právnej kvalifikácie skutku pod bodom 2) ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. ako spáchaným na chránenej osobe, ktorou sa podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. rozumie blízka osoba, ktorou podľa § 127 ods. 4 Tr. zák. je aj manželka, krajský súd uvádza nasledovné:

V prípade trestného činu vydierania objektívna stránka spočíva v nútení iného k tomu, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. Prostriedkom na dosiahnutie páchatelovho cieľa je násilie, hrozba bezprostredného násillia alebo hrozba inej ťažkej ujmy.

Pod hrozbou násillia sa rozumie jednak hrozba bezprostredným násilím, ale aj hrozba takým násilím, ktoré nemá byť vykonané ihneď, ale v bližšej alebo vzdialenejšej budúcnosti.

Pri posudzovaní, či ide o „hrozbu inej ťažkej ujmy“ sa musí prihliadať na osobné pomery napadnutého, lebo ujmu môže pociťovať každý človek inak. Za inú ťažkú ujmu sa považuje taká ujma, ktorá sa ako ťažká javí objektívne a napadnutý ju ako ťažkú pociťuje.

Vydieranie musí smerovať k tomu, aby iný niečo konal, niečo opomenul, niečo trpel. Môže ísť aj o prípady vynucovania súložu.

Trestný čin vydierania je dokonaný už samotným násilným konaním, uskutočnením hrozby násilím alebo hrozby inej ťažkej ujmy. Pre trestnú zodpovednosť páchatela sa nevyžaduje, aby páchatel aj skutočne dosiahol to, čo sledoval. Cieľ, ktorý chce páchatel dosiahnuť, však musí byť adresovaný poškodenému a poškodený ho musí vnímať.

Vzhľadom na vyššie uvedený výklad je nepochybné, že skutok pod bodom 2) naplňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania. Obžalovaný sa od poškodenej svojej manželky H. C. domáhal pohlavného styku, ktorý s ním odmietala pre svoj zdravotný stav, pod hrozbou, že bude mať pohlavný styk s ich dcérou H.. V danom prípade sa vo vzťahu k poškodenej H. C. jedná o hrozbu inej ťažkej ujmy, keď H. je dcérou poškodenej, navyše postihnutá a hrozba obžalovaného spočívala vo vykonaní súložu s vlastnou, postihnutou dcérou (neschopnou adekvátne sa brániť voči takémuto konaniu). Hrozbu obžalovaného je tiež potrebné posudzovať v kontexte jeho sexuálneho správania, vrátane sexuálne neštandardného správania, ktoré bolo poškodenej ako dlhoročnej manželke obžalovaného dobre známe, pričom obžalovaný navyše v súvislosti s vyhrážkou prišiel k dcére H. postihnutej Downovým syndrómom a pri tom bol nahý. Pre vážnosť situácie a hrozby,

ako aj obavy poškodenej nasvedčuje tiež to, že takéto konanie obžalovaného riešila so svojimi dospelými deťmi a bola tu aj obava, či obžalovaný, ako osoba so sklonsmi k sexuálne neštandardnému správaniu (aj zoofília), by predsa len nebol schopný niečo takéto vykonať. V tomto kontexte nie je na mieste dodatočná bagatelizácia a zľahčovanie situácie poškodenou a ďalšími najbližšími príbuznými obžalovaného, ktorí boli v tomto konaní vypočutí ako svedkovia, v snahe napomôcť obžalovanému vyhnúť sa uloženiu vysokého trestu.

Na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného K. C. krajský súd ďalej preskúmaval správnosť a zákonnosť oslobodzujúceho výroku rozsudku vo vzťahu ku skutku zo dňa 6.3.2021 na 7.3.2021 a právne kvalifikovaného ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Na podklade prokurátorom podaného odvolania odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu žalovaného trestného činu (skutku pod bodom 2) právne kvalifikovaným ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.) je napadnutý oslobodzujúci rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Plniac si prieskumnú povinnosť ďalej krajský súd dospel k záveru, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa aj ohľadne tohto oslobodeného skutku vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam, ktoré sa následne premietli do vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku pre skutok. Len sama skutočnosť, že prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktoré našli svoj odraz v oslobodzujúcom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Aj krajský súd totožne s okresným súdom dospel k záveru, že svedkyňa poškodená H. C. ani v jednej zo svojich výpovedí neuviedla, že mala byť znásilnená práve v noci zo 6.3.2021 na 7.3.2021, nevypovedala ani nič také, že by ju mal obžalovaný priľahnúť, roztrhnúť jej nohavičky, chytiť jej ruky a vykonať pohlavný styk. Zároveň o takejto udalosti nevypovedal ani jeden z vypočutých ďalších svedkov či už v rámci výpovede v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní a spáchanie takéhoto skutku obžalovaným nevyplývalo ani z listinných dôkazov zabezpečených do spisu a vykonaných na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom.

Reagujúc na odvolacie námietky prokurátora ohľadne oslobodzujúceho výroku rozsudku krajský súd na doplnenie argumentácie okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza: Je pravdou, že na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom z dôvodu odstraňovania rozporov bola čítaná okrem inej časti výpovede svedkyne poškodenej z prípravného konania zo dňa 28.6.2021, kde sa svedkyňa vyjadrila (ako na to poukazuje prokurátor v odvolaní): „Áno a znásilnil a ešte raz a dosť.“ Krajský súd však poznamenáva, že svedkyňa v nasledujúcej časti výpovede, či k tomu znásilneniu teda došlo len raz, odpovedala, že áno. Zároveň len samo presvedčenie súdu (totožne s prokurátorom), že k znásilňovaniu poškodenej dochádzalo častejšie a ako to vyplývalo z jej výpovede, nepostačuje na uznanie viny obžalovaného pre skutok, pre ktorý bol súdom prvého stupňa oslobodený, nakoľko okresný súd správne bez akýchkoľvek pochybností nemal preukázané, že by sa stal práve takýto skutok.

V súvislosti s odvolaním prokurátora vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku napadnutého rozsudku krajský súd vzhľadom na vyššie podrobne uvedené dôvody uzatvára, že prokurátor v rámci zdôvodnenia odvolania neuviedol žiadne také relevantné dôvody a argumenty, ktoré by boli reálne spôsobilé zvrátiť vecne správny a zákonný oslobodzujúci výrok rozsudku a odvolanie prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné.

Krajský súd sa stotožňuje s odmietnutím dôkazných návrhov obžalovaného okresným súdom a to výsluch gynekologičky MUDr. L. a vyšetrenie duševného stavu obžalovaného z dôvodov, ktoré okresný súd podrobne uviedol na str. 16 (posledný odsek), 17 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Na doplnenie dôvodov okresného súdu krajský súd uvádza, že tu nie je dôvodným výsluch gynekologičky MUDr. L. aj s poukazom na správu psychiatricky MUDr. O. K. na poškodenú H. C. ako jej bývalú pacientku zo dňa 14.9.2021, v rámci ktorej sa lekárka vyjadrovala aj ohľadne možnosti ovplyvnenia výpovede poškodenej vzhľadom na jej stav. Zároveň ani krajský súd nevzhladol dôvod na vypracovanie ďalšieho, nového znaleckého posudku ohľadne vyšetrenia duševného stavu obžalovaného, nakoľko vypracovaný znalecký posudok MUDr. Danicou Caisovou Škultétiovou nebol obžalovaným žiadnym relevantným spôsobom spochybnený a ani krajský súd nemá pochybnosti o správnosti záverov znalkyne, ktorá tieto podrobne, logicky a presvedčivo v rámci posudku zdôvodnila, pričom závery znaleckého posudku sú v dobrom logickom súlade aj s ďalšími vykonanými dôkazmi a to najmä pokiaľ ide o vyjadrenia k osobe obžalovaného zo strany jeho manželky a detí ako najbližších príbuzných, ktorí boli v tomto trestnom konaní vypočutí v procesnom postavení svedkov (manželka navyše aj ako poškodená). Len sama nespokojnosť obžalovaného so závermi znaleckého posudku nie je dôvodom na vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku na obžalovaného iným znalcom.

Obžalovaný aj v konaní pred odvolacím súdom žiadal doplnenie dokazovania, a to výsluchom svedkyne poškodenej H. C. a vypracovanie nových znaleckých posudkov na poškodenú H. C., znalcom z odboru psychológie a psychiatrie a na obžalovaného znalcom z odboru psychiatrie, alkoholizmu a sexuológie. Vypracovanie nových znaleckých posudkov obžalovaný žiadal z dôvodu, že aktuálne vypracované znalecké posudky sú podľa jeho názoru nejasné, neúplné a pre znalcov nevysvetliteľné, plné rozporov, pochybností a nejasných odpovedí zo strany znalcov, ktorí podľa presvedčenia obžalovaného a vyhotovenia znaleckých posudkov jednoznačne klamú.

Ohľadne dôkazných návrhov obžalovaného sa prokurátor na verejnom zasadnutí konanom o podaných odvolaniach vyjadril tak, že tieto navrhol odmietnuť, nakoľko skutočnosti, ktoré by mali byť preukazované týmito novými dôkazmi, už boli dostatočne preverené v doterajšom konaní vykonanými dôkazmi.

Krajský súd na verejnom zasadnutí konanom o podaných odvolaniach dôkazné návrhy obžalovaného odmietol. Pokiaľ ide o obžalovaným navrhovaný výsluch svedkyne poškodenej H. C., táto bola vyčerpávajúcim spôsobom vypočutá na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom. Obžalovaný neuviedol žiadne nové, pre toto konanie významné skutočnosti, ku ktorým by mala byť poškodená ešte vypočutá. K dôkaznému návrhu obžalovaného na vypracovanie nových znaleckých posudkov na jeho osobu a osobu poškodenej krajský súd uvádza, že nevzhladol dôvod ani na vyhovieť tomuto dôkaznému návrhu obžalovaného. Obžalovaný v tomto konaní vypracované znalecké posudky na jeho osobu a na osobu poškodenej ani v tejto fáze trestného konania žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil, obžalovaný v rámci zdôvodnenia týchto dôkazných návrhov v podstatne len vo všeobecnej rovine uvádza svoj subjektívny názor, že vypracované znalecké posudky sú nejasné, neúplné a pre znalcov nevysvetliteľné, plné rozporov, pochybností a nejasných odpovedí zo strany znalcov, ktorí podľa presvedčenia obžalovaného a vyhotovenia znaleckých posudkov jednoznačne klamú. Ako už bolo uvedené vyššie, krajský súd sa s takýmto názorom obžalovaného nestotožňuje. Naďalej krajský súd zastáva názor, že vypracované znalecké posudky na obžalovaného a poškodenú netrpia žiadnou z obžalovaným uvádzaných väd a sú spoľahlivým podkladom pre rozhodovanie v tejto trestnej veci. Len naďalej pretrvávajúca nespokojnosť obžalovaného so závermi znaleckých posudkov, ktoré nevyznievajú v jeho prospech a nie sú podľa jeho predstáv, nie je zákonom predpokladaným dôvodom na vypracovanie nových znaleckých posudkov. Pokiaľ obžalovaný navyše žiada vypracovanie znaleckého posudku na poškodenú aj znalcom z odboru psychiatrie, na tomto mieste krajský súd uvádza, že v tomto konaní neboli zistené žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre vypracovanie znaleckého posudku na poškodenú znalcom z odboru psychiatrie (takáto potreba nevyplývala ani zo záverov znaleckého posudku vypracovaného na poškodenú znalcom z odboru psychológie, ani z obsahu lekárskej správy vypracovanej na poškodenú psychiatrickou MUDr. O. K. zo dňa 14.9.2021).

V súvislosti s odmietnutím dôkazných návrhov obžalovaného, krajský súd považuje za potrebné dať obžalovanému do pozornosti nasledovné: Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pre reakciu orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať

sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť. Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obžalovaného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu.

Pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť, okresný súd ohľadne uloženia trestu obžalovanému vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. Uvedené dokazovanie krajský súd na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného doplnil o oboznámenie hodnotenia vypracovaného na obžalovaného ústavom, v ktorom si vykonáva väzbu (ÚVV a ÚVTOS Žilina) dňa 31.5.2022, pričom v tomto smere nebol zistený na obžalovaného žiaden negatívny poznatok.

V súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému okresný súd správne u obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Súčasne správne u obžalovaného konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že obžalovaný pred spáchaním skutkov viedol riadny život. V tejto súvislosti si je krajský súd u obžalovaného vedomý troch záznamov v centrálnej evidencii priestupkov. V prípade priestupkov sa jedná o menej závažné protiprávne konanie a s prihliadnutím na povahu, závažnosť a uložené sankcie za tieto priestupky sa nejedná o spáchanie natoľko závažných priestupkov, aby sme u obžalovaného nemohli konštatovať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., ako to žiadal prokurátor v podanom odvolaní. Záznam v odpise z registra trestov obžalovaný nemá. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného je 1 : 0, teda pri prevahe poľahčujúcich okolností u obžalovaného správne prichádza do úvahy uloženie trestu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. Okresný súd zároveň správne a v súlade so zákonom obžalovanému ukladal trest ako trest úhrnný podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., nakoľko obžalovanému sa trest ukladá za dva trestné činy spáchané dvomi skutkami a ktoré obidva trestné činy sú zločinom. Najprísnejšie trestným činom je trestný čin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 7 rokov až 15 rokov a táto trestná sadzba trestu odňatia slobody bola u obžalovaného smerodajná pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody. Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému K. C. krajský súd totožne s okresným súdom zohľadniac zásady ukladania trestov a ďalej prihliadnuc najmä na kritériá uvedené v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného, považuje za zákonné a spravodlivé uloženie obžalovanému úhrnného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov s tým, že obžalovaný spĺňa zákonné podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na zaradenie do minimálneho stupňa stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutkov nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený trest odňatia za zákonný a spravodlivý a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd ako nedôvodné vyhodnotil aj odvolanie prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného a ako nedôvodné vyhodnotil aj odvolanie obžalovaného (zároveň postupujúc podľa § 317 ods. 2 Tr. por.).

Krajský súd totožne s okresným súdom konštatuje splnenie zákonných podmienok podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. pre uloženie ochranného ústavného protialkoholického a sexuologického liečenia obžalovanému, nakoľko obžalovaný sa dopustil násilnej trestnej činnosti voči blízkej osobe a vzhľadom na osobu páchatela možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať a obžalovaný trestnú činnosť spáchal v súvislosti s užívaním návykovej látky (alkoholu). Uloženie ochranného liečenia má svoj podklad v znaleckom posudku vypracovanom na obžalovaného v tomto trestnom konaní znalkyňou MUDr. Danicou Caisovou Škultétyovou. Znalkyňa u obžalovaného zistila dlhoročný nadmerný konzum alkoholu. Poruchy správania obžalovaného vznikli v dôsledku nadmerného, dlhodobého pitia alkoholu. Premorbídne jednoduchá, ale vcelku stabilná osobnosť postupne stratila emocionálnu stabilitu, zodpovednosť, zábrany a schopnosť rozumne posúdiť napr. odmietnutie sexuálnych aktivít manželkou, či exponovanie genitálu pred vlastnými deťmi. Sexodiagnostickým vyšetrením ďalej znalkyňa zistila, že u obžalovaného v dôsledku dlhoročného nadmerného pitia došlo k poškodeniu sexuality, prirodzené

zábrany, inštinktívne biologicky fixované sa oslabili do tej miery, že umožnili sexuálne vzrušenie aj u jednoznačne eroticky nevykladenej ženy. Nedostatok averzií viedol aj k sexuálnym aktivitám so zvieratom - sliepkou. Pobyt obžalovaného bez toho, aby absolvoval ochranné liečenie možno považovať za potenciálne nebezpečný. Znalkyňa navrhla obžalovanému uložiť ochranné ústavné liečenie protialkoholické a sexuologické, s ktorým záverom sa aj krajský súd vzhľadom na zistenia znalkyne stotožnil.

Obžalovaný až v rámci odvolacieho konania doručil krajskému súdu viaceré podania (citované v úvode odôvodnenia tohto rozhodnutia), ktorými namietal zaujatosť vyšetrovateľa, dozorujúceho prokurátora a zákonnej sudkyne okresného súdu Mgr. Daniely Pilarčíkovej. Krajský súd si zabezpečil písomné vyjadrenia týchto osôb k obžalovaný vzneseným námietkam zaujatosti. Oboznámiac sa s vyjadrením vyšetrovateľa, resp. vyšetrovatelky, ktorej bola táto vec pridelená v rámci vyšetrovania, dozorujúceho prokurátora a zákonnej sudkyne okresného súdu krajský súd dospel k záveru, že u týchto nebol daný žiaden zákonný dôvod na ich vylúčenie a to tak z hľadiska subjektívneho, ako aj objektívneho prístupu (tzv. teória zdania). Ani samotný priebeh vyšetrovania a konanie pred okresným súdom nenasvedčujú tomu, že vo veci by sa postupovalo a rozhodovalo zaujato. Je badateľné, že námietka zaujatosti obžalovaného súvisí s jeho nespokojnosťou s výsledkom tohto trestného konania, keď bol uznaný vinným a bol mu uložený pomerne vysoký nepodmienečný trest odňatia slobody a ústavné ochranné liečenie, nakoľko obžalovaný pred tým či už v rámci prípravného konania, ako aj v konaní pred okresným súdom nikdy nevzniesol námietku zaujatosti a zaujatosť namietal až po vyhlásení rozsudku okresným súdom, ktorý dopadol v jeho neprospech. Ak obžalovaný okrem iného namietal podľa jeho názoru nesprávny postup v rámci vyšetrovania, keď neboli zabezpečené aj ďalšie dôkazy (vyšetrenie poškodenej na gynekológii), v tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že určitý procesný postup vo veci konajúcich subjektov na základe ich uváženia nie je spôsobilým a zákonom predpokladaným dôvodom na ich vylúčenie. Ak obžalovaný v súvislosti s namietanou zaujatosťou uvádza nerešpektovanie pokynu krajského súdu na výsluch svedkov, tak krajský súd konštatuje, že v doterajšom konaní nikdy nebol krajským súdom či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred okresným súdom vo veci konajúcejmu orgánu daný pokyn na výsluch svedkov. K obžalovaným tvrdenému nahováraniu svedkov a ich klamaní vyšetrovateľom krajský súd poznamenáva, že takáto skutočnosť z obsahu spisu preukázaná nebola, žiaden zo svedkov sa nesťažoval na neadekvátne, či protiprávny postup vyšetrovateľa v rámci výsluchov v prípravnom konaní. Oporu vo vykonanom dokazovaní nemá ani tvrdenie obžalovaného o výsluchu svedkyne poškodenej v prípravnom konaní pod vplyvom psychiatrických liekov. Z podrobnej a rozsiahlej výpovede poškodenej v jej písomnej podobe, ako aj zo zvukovo - obrazového záznamu z výsluchu poškodenej nevyplýva, že poškodená by nebola spôsobilá riadne vypovedať z dôvodu jej ovplyvnenia psychiatrickými liekmi. Sama poškodená v tomto smere ani nič nenamietala. V rámci vyšetrovania v prípravnom konaní obžalovaným tvrdené neprimerané prietahy zistené neboli, vec bola vyšetrovaná primerane tomu, že obžalovaný bol stíhaný väzobne. K chybe v dátume podania obžaloby v odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd poznamenáva, že sa jedná o zrejmu nesprávnosť, ktorá je napravitelná vydaním opravného uznesenia.

Krajský súd potom uzatvára, že obžalovaný v rámci svojich početných podaní predkladaných v odvolacom konaní neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu.

Z dôvodu podľa § 316 ods. 1 Tr. por. krajský súd ako oneskorene podané zamietol odvolanie manželky obžalovaného H. C.. Nakoľko odvolanie bolo manželkou obžalovaného podané oneskorene, uvedené bránilo, aby sa krajský súd, plniac si prieskumnú povinnosť na podklade včas podaných odvolaní obžalovaného a prokurátora, zaoberal aj dôvodmi odvolania H. C.. Manželka obžalovaného je osobou oprávnenou na podanie odvolania ako príbuzná obžalovaného v priamom rade (§ 308 ods. 2 Tr. por.). Lehotu na podanie odvolania pre takúto osobu upravuje ustanovenie § 309 ods. 4 Tr. por. a to konkrétne tak, že takejto osobe uvedenej v § 308 ods. 2 Tr. por. sa lehota na podanie odvolania končí tým istým dňom ako obžalovanému. Obžalovanému bol rozsudok oznámený jeho vyhlásením na hlavnom pojednávaní dňa 15.2.2022, na ktorom bol osobne prítomný. Obžalovaný mal na podanie odvolania zákonom určenú lehotu 15 dní, ktorá mu plynula do 2.3.2022, ktorý deň bol posledným dňom na podanie odvolania v zákonom určenej lehote. Manželka obžalovaného odvolanie voči rozsudku učinila písomným podaním zo dňa 6.4.2022, ktoré odovzdala na poštovú prepravu dňa 6.4.2022 a adresovala Okresnému súdu Námestovo. Z uvedeného je potom nesporné, že v prípade odvolania podaného manželkou obžalovaného H. C. sa jednalo o oneskorene podané odvolanie.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.